

LUKEC IN NJEGOV ŠKOREC

FRANCE BEVK

France Bevk je bil rojen leta 1890 v Zakojci pri Cerknem na Goriškem. Po končani osnovni šoli je šel kot trgovski vajenec v učiteljsko_šolo. Med vojno so ga preganjali zaradi protiaavstrijskega mišljenja. Po končani 1. svetovni vojni je kljub fašističnemu pritisku živel v Gorici in ohranjal slovenski jezik s svojimi romani. Ker je fašizem čedalje bolj zatiral Slovence na Primorskem je tudi Bevk okusil fašistične zapore. Leta 1943 je pobegnil iz zaporov in postal eden pomembnejših voditeljev narodnoosvobodilnega gibanja v Slovenskem Primorju.

Po drugi svetovni vojni je najprej živel v Trstu, nato pa v Ljubljani, kjer je leta 1970 umrl.

Bevkovo literarno delo je zelo obsežno, saj zajema pesmi, zgodovinske in sodobne romane, novele, povesti, črtice, drame, mladinske povesti in pesmi, filmski scenarij, potopis in prevode.

Znana dela so: Krivda, Ljudje pod Osojnikom, Znamenja na nebu, Kaplan Martin Čederman, Pastirci, Grivarjevi otroci, Pestrna, Tonček, Lukec in njegov škorec, Mali upornik, Učiteljica Breda, Otroška leta, Tatič...

LUKEC IN NJEGOV ŠKOREC

Lukec je živel z materjo Marjeto v koči v Vipavski dolini. Njegov oče je bil kovač. Zaradi pomanjkanja dela in denarja je odšel v Ameriko. Če bi šlo vse po sreči, bi za njim prišla tudi Lukec in njegova mati. Nekega dne je prišlo veliko in debelo pismo od očeta iz Amerike, v katerem je oče pisal, naj prideta za njim. Mati je prodala stvari po koči in potem sta začela pripravljati kovčke. Lukec je smel vzeti s sabo tudi škorca. Prišel je dan odhoda. Lukcu in njegovi materi je bilo čudno pri srcu, ko sta zapuščala hišo, v kateri sta živela dolgo časa. V vasi pred krčmo ju je čakal voz, ki ju je odpeljal do vlaka. Z žalostnim srcem sta prišla v mesto. Mučilo ju je domotožje. Sedla sta na vlak, ki ju je pripeljal na veliko postajo. Tam sta izstopila in odšla na vlak, ki ju je odpeljal v Genovo, kjer sta odšla naravnost v pristanišče, kjer je bil velik parnik. Ko so čakali na vkrcanje na parnik, so Lukca premagale hiše v mestu. Ko je tako gledal izložbe trgovin, se je izgubil in ni našel poti nazaj do parnika. Pomagal mu je sivolasi gospod in tako je še pravi čas prišel na parnik, kjer ga je čakal tudi zaskrbljena mati. Častniki so mu dovolili, da vzame s sabo škorca. Parnik je odplul. Lukec je prvo noč na parniku trdno spal. Ko se je prebudil, ni več videl zemlje. Okrog je ležalo samo morje. Njihov prvi postanek je bil v Franciji. Lukca je zoper premagala radovednost in odšel je v notranjost ladje. Tam pa ga je zasačil dolgin in Lukec je od zadaj začutil brco, da se je opotekel. Ves prestrašen je le našel izhod in šel k materi. Nekega dne je škorec zbolel. Stiskal se je v kotu in

povešal glavo. Ljudje na parniku so ga imeli radi in jim je bilo dolgčas po njem. Pregledal da je zdravnik in mu v grlo po kapljicah nalil zdravilo. Naslednje jutro je bil škorec zdrav. Škorec je nekemu gospodu zmaknil tulec in se hotel pred Lukcem skriti za kupe vrvi, rešilnih pasov in platna. Vendar pa je prestrašen zbežal, ker je bil tam slepi potnik. Kapetan je dal Lukcu v zahvalo za odkritje slepega potnika, velik bankovec. Slepega potnika so na Portugalskem odpeljali na policijo. Ko so nekaj časa pluli, se jim je začela bližati nevihta. Noč je bila huda in veliko potnikov je imelo morsko bolezen. Naslednjega dne je Lukec iskal svojo mater, ki jo je našel bolno v bolniški sobi. Ves čas je bil pri njej. Zvečer je odšel v spalnico in tako prespal celo noč in del novega dneva. Na krovu je izvedel, da mu je mati ponoči umrla. Njeno truplo so zašili v vrečo, ki so jo obtežili s kamenjem in jo nato spustili v morje. Ko so prispeli v Argentino, ga je Španjolka pospremila do Gostilne pri črnem kosu. Tam so ga že vsi čakali. Naslednjega jutra je odšel s parnikom proti Parani v spremstvu Marka. V pristanišču je Marko najel starinsko kopijo, ki ju je popeljala do očetovega stanovanja v predmestju. Oče je bil Lukca zelo vesel, vendar pa ga je smrt žene močno pretresla. Zaradi vseh naporov je zbolel tudi Lukec in nekaj dni se je izgubljal v blodnje. Oče je bil zelo vesel, ko je prišel iz službe in izvedel, da se je Lukčevo stanje izboljšalo. Dogovorila sta se, da se bosta čez nekaj let ali tudi prej vrnila v domovino, ko bosta dovolj zaslužila.

OPIS DVEH OSEB

LUKEC:

Bil je najdrznejši, najbolj poreden in najiznajdljivejši pri igri, ni bil mila jera. Ko je oče odšel v Ameriko, se je čutil gospodarja v hiši, nikogar se ni bal. Nikoli ni rad ubogal, bil je svojeglav. S škorcem sta postala neločljiva prijatelja.

Luhec je imel okroglo glavo na dolgem vratu, štrleča ušesa, pegasta lica, rjave lase, oči pa kot dva oglja.

LUKČEV OČE:

Ime mu je bilo Ivan. Bil je dober kovač, ki so ga vsi hvalili. Med delom ni rad govoril in tudi šalil se ni. Zvečer je bil zgovoren in vesel. Med vojno je bil ranjen v nogo in je dolgo časa preležal v bolnišnici.

Imel je goste kostanjeve lase, košate brke in topel smeh v očeh.

OCENA KNJIGE:

Knjiga mi je bila všeč, saj prikazuje veliko ljubezen med živaljo – škorcem in otrokom – Lukcem, zapetljaje na ladji, smrt matere in iskanje očeta.

NAJLEPŠA OZIROMA NAJBOLJŠA POVED:

Deček je živali bolj stregel kot sebi.

V tej povedi prikazuje, kako je imel Lukec rad svojega Škorca. Vse bi naredil zanj.